

ଏ କହୁଣ୍ଡ ଏ ବଦ୍ଧ ଏ ବୋ ମନସ୍ଥି କାରତାମ୍ ।
ଦେବା ଭାଗୀ ଯଥା ପୂର୍ବେ ଫଳାନାନା ଉପାସତେ ॥
ସମାଜୋ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମିତିଃ ସମାଜୀ ସମାଜମ୍ ମନୀ ସହ ଚିରମେଷାମ୍ ।
ସମାଜ ମନ୍ତ୍ରମର୍ତ୍ତି ମନ୍ତ୍ରୟେ ବା ସମାଜେନ ବୋ ହବିଷ୍ଠା କୁହୋମି ।
ସମାଜୀ କ ଆହୁତିଃ ସମାଜୀ ହୃଦୟାରି ବା ।
ସମାଜମୁଖୀ ବୋ ମନୋ ଯଥା କା ମୁସହାସତି ...

ସ୍ବାଧୀନତାର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଦଶକରେ ଭାରତର ଅଗ୍ରଗତି

ବଚତ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଧାନ

ସମୟରେ ଦେଶର ଅର୍ଥନ୍ତି ଏବେ ଦୁର୍ଗଳ
ଥୁଲା ଯେ ଲୋକମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ
ନିସହାୟତାରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲେ । ତଥାପି
ପରାଧ୍ୟନତାର ତାଢ଼ି ନାରେ ଜର୍ଜରି ଓ
ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଧର୍ଯ୍ୟହରା ଓ ଦୂର୍ଗଳମନା
ହେଲନଥିଲେ । ନିଜର ଅଣାକୁ ସଳଖ କରି
ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ମୁକ୍ତିର
ପରମ ଆନ୍ତର୍ଦରେ । ସେହିଦିନ ଠାରୁ ପଛକୁ
ଚାହିଁ ନାହାନ୍ତି, ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛନ୍ତି
ଆଜିଯାଏ । ତଳାପଥରେ କେଉଁଠି ଝୁଣ୍ଡି
ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ତଥାପି ଚାଲିବା ବସ କରିମହାନ୍ତି ।
ସେହି ଆଦବିଶ୍ୱାସ, ଘୋର୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ ଜଙ୍ଗାଣକ୍ଷି
ବଳରେ ଭାରତକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରି ଠିଆ କରାଇ
ପାଇଛନ୍ତି ଓ ପୃଥ୍ବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ଦେଶ ମାନଙ୍କ ସମକଷ କରାଇପାରିଛନ୍ତି ।
ଆଜି ଭାରତ ବିଶ୍ଵର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥନ୍ତେତିକ
ଶକ୍ତି ଓ ଦୃଢ଼ ଆର୍ଥିକ ଅଭିରୂଚି ସମ୍ପଦ ରାଷ୍ଟ୍ର ।
ଅତୀତରେ ପାଶାତ୍ୟ ଜଗତ, ଭାରତକୁ
ଅନୁନ୍ତ ଦେଶ ବୋଲି କହି ଉପହାସ
କରୁଥିଲା । ଏବେ ଏ ଦେଶର ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକ
ଯୁବତୀମାନେ ସେ ଦେଶକୁ ଯାଇ ଦେଶର
କ୍ଷମତା ଅଳିନ୍ଦରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନ
ଆଜିଯାଏ କରିପାଇଛନ୍ତି । ୧୯୪୭ରେ

ଦେଶର ସାକ୍ଷରତା ହାର ଥିଲା ୧୮ ପ୍ରତିଶତ
ଏବେ ଏହା ୨୭ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥାଏ ।
ଉଚ୍ଚତା ଏବେ ବିଶ୍ଵର ଅନ୍ୟତମ କୃତିତମ
ବଜାର । ସେଥିପାଇଁ ଯୁଗୋପୀଯ ପୁଣିପତିମାନେ ଆମ ଦେଶରେ ପୁଣିନିବେଶ
କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ । କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ତିକିଷ୍ଯା
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚତା ସ୍ଵନାମ ଅଞ୍ଜନ କରିଛି ।
ଉଚ୍ଚତର ପରିବହନ ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବିଶ୍ଵର ଅନ୍ୟତମ ବୃଦ୍ଧତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।
ସ୍ଵାଧୀନତାର ସମ୍ବୂଧନ ଦଶକରେ ଉଚ୍ଚତ
ଏଥିଆର ତୃତୀୟ ବୃଦ୍ଧତା ଶକ୍ତି
ଉପାଦନକାରୀ ଦେଶର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାସଳ
କରିଛି । ଉଚ୍ଚତର ସ୍ଵାଧୀନତା ଦେଶ ଓ ଜାତି
ପାଇଁ ଅତାବ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ଉଚ୍ଚତର
ଆବଳି ବୃଦ୍ଧ ବନିତା ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟଜାଗା
ହେବା ଉଚିତ । ଜାତୀୟ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି
ସେବା, ଧ୍ୟାନ ଓ ବାରତର ମନ୍ତ୍ରରେ ଦାର୍ଶିତ
ହେଉ ଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତା ଓ ଅଖଣ୍ଡତା ରକ୍ଷା
କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୃଢ଼ ସଂକଷ୍ଟ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କେତନର
ଗୋରବ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ
ଆମ୍ବେମାନେ ଶତତ ଯତ୍ନବାନ ହେବା
ବାଞ୍ଚନାୟ । ବହୁ ସଂଗ୍ରାମ କରି ଉଚ୍ଚତର
ଦେଶପ୍ରେମୀ ମହାମାନବମାନେ ଯେଉଁ
ସ୍ଵାଧୀନତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଚେକ
ରଖୁବା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।
ଦେଶର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ନାଗରିକମାନେ ଦୃଢ଼
ସଂକଷ୍ଟ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସେକୁର-୯, ସିଟିଏ, କଟକ,
ଦୂରଭାଷ : ୫ ୯୩୭ ୨୯୪୦୮

ସେନ୍ଟ୍ରି-୧, ସତ୍ପା, କଟକ,

ନାକରୁ ରକ୍ତ ପଡ଼ିଲେ

ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାଳ

ପେଟ ଗରମ ହେଲେ ନାକରୁ ରକ୍ତ ବାହାରିଥାଏ । ଅଧିକ ସମୟ ଖରାରେ କାମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନାକରୁ ରକ୍ତ ପଢ଼ିଥାଏ । ନାକରୁ ରକ୍ତ ବାହାରିବା ଦୃଶ୍ୟ ଯେତେ ମାରାତ୍ମକ ଦେଖାଯାଏ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ସେତେ ମାରାତ୍ମକ ନୁହଁ । ନାକରୁ ରକ୍ତ ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ବିକିତ ନ ହୋଇ ଶାନ୍ତିରେ ବସି ରହୁଛନ୍ତି । ରକ୍ତ ଚାରିଟାଙ୍କୁ କେବଳ କୋଣାର୍କ କୋଣାର୍କ କିମ୍ବା

ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାଳ

ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନାକରେ କ୍ଷତି ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ବୁଝି ଆଜୁଠି ଓ ତର୍ଜନୀ ଆଜୁଠି ସାହାଯ୍ୟରେ ନାକକୁ ଗପି ଧରନ୍ତୁ । ରଙ୍ଗ ବନ୍ଦ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏତିଲି ଭାବେ ଧରି ରଖନ୍ତୁ । ୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ଯଦି ରଙ୍ଗ ବନ୍ଦ ନହୁସ ପୁଣି ୧୦ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଗପି ଧରନ୍ତୁ । ନାକ ଉପରେ ବରପା ଖଣ୍ଡ ମଳିଖ କରି ପାଇବେ । ଥରେ ରଙ୍ଗ ବନ୍ଦ ହେବା ମାତ୍ରେ ଏତିଲି କିଛି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯଦାରା ମୁଣ୍ଡ ଥରେ ରଙ୍ଗସ୍ଵାବ ଆରମ୍ଭ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପତ୍ର କିମ୍ବା ଫୁଲରୁ ହାତରେ ମକଟି ଗୋଟାକୁ ଶୁଣ୍ଟାନ୍ତି ନାହିଁ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ନଖ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ କାଟିବାକୁ ଭୁଲନ୍ତୁ ନାହିଁ । ରାତରେ ଭଲ ଭାବେ ବାୟୁ ଚାଲନକ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଶୁଣ୍ଟାନ୍ତି । ଅତ୍ୟଧିକ ଧୂମପାନଠାରୁ ଦୂରେର ବୁଝନ୍ତୁ । ନାକରେ କାଠି ପୁରାଇ ଛିକିବାକୁ ଗେଷା କରନ୍ତୁ

- ଓଡ଼ିଆର ସନ୍ଧାନ, ଓଡ଼ିଶାର ସନ୍ଧାନ -

ବାଲ୍ୟକାଳୀ ଧନ ଧର୍ମ ମୁଁ ସଞ୍ଚିତି...

ପଞ୍ଜ କୁମାର ପାଣ୍ଟଗ୍ରାହୀ

ପାରିବାରକୁ ଜନ୍ମିଲେ ଏହାର ପାଦାଧାନ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ଆଜି କେତେବେଳେ ଚଙ୍ଗା ମୁକାବିଲା କରିପାରିବା କ୍ଷମତା ବହିର୍ଭୂତ ପରିଷ୍ଠିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଚଙ୍ଗା ଜୀବନ ଘାତକର କାରଣ, ଚଙ୍ଗା ମାନସିକ ଅସ୍ତ୍ରୁଳମର କାରଣ ହେଉଥାରା କୌଣସି ଆଶ୍ରଯ୍ୟ କଥା ନୁହେଁ ଯାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣି । ଚଙ୍ଗା କେବଳ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିଭାଷିକାର ରୂପା ବିତ ବେହେରା ବ୍ୟତାତ ପ୍ରକୃତ ଧନ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଦାର୍ଶନିକ, ମଣିଷର ଅଞ୍ଜନକୁ ଏଠାରେ ଧନ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମଣିଷ ସମାଜକୁ ଆହୁନ ଦେଇଛି ଯେ ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତାହାର ସଂରକ୍ଷଣ ସଦୁପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେଇ ଶିଖିବାକୁ ହେବ ଯାହା ଆମକୁ ପ୍ରକୃତ ଧନଶାଳୀ କରିପାରିବ । ଅର୍ଥାତ ସେହି ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଧନକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆମେ ଆନନ୍ଦରେ କାଳାଚିପାତ କରିପାରିବା । ଅନୁରୂପ ଏଠାରେ ମଣିଷକୁ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ସାମାଜିକ, ମାନବିକ ଚେତନା ଉଥା ତାହାର ବ୍ୟକହାରକୁ ଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ଅଛି ଯାହା ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ମାନବଧର୍ମ ଅଟେ । ମଣିଷର ପ୍ରବାହିତ ଚରିତ୍ର, ଆଗରଣ ଏବଂ ସାମାଜିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠତାକୁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ଆମକୁ ମାନବିକ ଚେତନାରେ ଅଭିଷିଳ୍ପ ହୋଇ ସମାଜର ମଙ୍ଗଳ ଦିଗରେ ବ୍ରତା ହେବା ପାଇଁ ଆହୁନ ପୂର୍ବକ ଦାର୍ଶନିକ ତାହାର ସୁନିଯୋଗ କରି ମାନବ ମଙ୍ଗଳ ଦିଗରେ ନିଯୋଜିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛି । ସେମୁତ୍ତିକୁ ବିରୁଦ୍ଧ, କଦର୍ଥ କରି ଅଞ୍ଜାନ ଚତୁର ଯେଉଁ ସମୟାପେକ୍ଷ ଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ତାହା ସାଧାରଣ ନିରୋଧଙ୍କ ଅଞ୍ଜାନରେ ପରିଷିଳିତ କରୁଥିବା ହେତୁ ସମାଜରେ ଅନ୍ୟାୟ, କୁସଂସ୍କାର ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଉପସ୍ଥିତ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀର ବ୍ୟପାରୀ ନିଜୀବ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ସମ୍ମାନରେ ରଖୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କହୁଛି ଯେ ଧନ କହିଲେ ଚଙ୍ଗା ଏବଂ ଧର୍ମ କହିଲେ କାଠ, ପଥର, ଧାତୁ, କାଗଜର ମୁର୍ଗିକୁ ପୁଲ, ଚନ୍ଦନ, ଅର୍ଯ୍ୟ, ବ୍ୟନ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ପୂଜା !! ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇଟିକୁ ମନଲାଖୁ ଆହରଣ କରିବା ଏବଂ

ଉଞ୍ଚୀ ସାହିତ୍ୟରେ

ବାଜବେଳ୍, ତୁପିଗକ ଆଦି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଶୁଣିକରେ ମଧ୍ୟ ନାରାମାନଙ୍କୁ ନୃନୁଦୁଷ୍ଟିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ହରିବଂଶ ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଛି “ଦେବବୁରୁ ମୋଙ୍ଗଲେ ସାରାଙ୍କି ନୟିବ ପରତେ, ସାରିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଗଲେ ଅନ୍ୟାଚାର ସମ୍ମୁଗତେ ।”

ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତରେ ନାରାଙ୍କୁ ମାୟ, ଅଞ୍ଜନ, ଅନ୍ତକାର, ଛଳନା ଓ କପର ପ୍ରତିରୂପ ଭାବରେ, ମୋଷ ସାଧନ ପ୍ରଦାନ ଅତ୍ରାୟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏମତ୍ତ ସଙ୍ଗ ନ କରିବ । ଯେ ସୁଭାଗେ ଜାତ୍ରାଥୁବ । ଯେ ମୋଷ ସାଧନ ଜାହିବ । ସେ ନାରାସଙ୍ଗ ନ କରିବ । ନାରା ଅଞ୍ଜନ ତମଦୁର । ଯୋଗା ଛାଡ଼ିବେ ସଙ୍ଗ ତାର । କେବଳ ମାୟରେ ଯୁବତୀ । ନିମର୍ଯ୍ୟାଶ କଳା ପ୍ରକାପତି । ବ୍ୟାଧ ଯେସନେ ଛଦ କରି । ଜୀବ ବିନାଶେ ପାଶେ ତରି । ତେସନ ନାରାଙ୍କ ବଚନ । ବିଶ୍ୱାସ ହରେ ପ୍ରାଣୀ ମନ । ଭାଗବତରେ ନାରାମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇ ବେଦ, ଶାସ ଶୁଣିବା, ପଢ଼ିବା, ଆଲୋଚନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । କୋରାନ୍ ଓ ବାଜବେଳରେ ମଧ୍ୟ ନାରାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଆଧ୍ୟତ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନୁଚ୍ଛି ‘ଯେହଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର କାମନା ରହିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଦୃଥିରା ବାଜୁରା ଯେପରି ଗାଇ ସହିତ ରହିଥାଏ, ସେହିରଳି ସ୍ଵା ସହିତ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥିବ ।’ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଶୁଣିକରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କେବଳ ଲେଖନାରେ ସାମିତ ନଥିଲା ବରଂ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ହେଉଥିଲା । ରାମାୟଣ, ମହାଭାଗିତା ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଶୁଣିକରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ନିଛକ ଉଦାହରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ରାମାୟଣରେ ସୀତା, ପଥାକାରନରେ କୌମନୀ ମେନ୍ ଲିଲି ଲାନେ

ବାଜୁରାଇ ଦିବ । କବି ସମ୍ମାନ ଉପେନ୍ଦ୍ର ହୃଦୟ ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରରେ ବ୍ୟଥତ ହୋଇଥାଏ । ସେ ନାରା ପୁରୁଷଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆତମା ଭିତରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମତରେ ଅତ୍ୟାଚାର ତ ଦୂର କଥା ପୁରୁଷ ନାରା ଉପରେ ଆଧ୍ୟତ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ନାରା ପୁରୁଷ ଦୂରରେ, ଘେନି ଏକ ଜୀବନ କେବଳ ତ ଭିନ୍ନ, ଯୋଗେ ଏକବ୍ରତ ହୋଇରେ । (ଲା. ୪୭ / ୧୮) ହିନ୍ଦୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କରେ ନାରା ପାତିତ୍ର୍ୟ ଓ ସତାର ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଆଗେ କରାଯାଇଛି । ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ବହୁବିଧ ଉପାସନାତ୍ମକ, କଠୋର ନାତିନିୟମ ପାଇଁ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ବୃଦ୍ଧବାନ ସାତା, ସବିତ୍ରା, ସତା ଅନୁସ୍ଥୀ ଭିତ୍ତି ରହିବାକୁ ସତୀତ୍ ଓ ପତିଭୂତିର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ନାରାମାନଙ୍କ ସେହିରଳି ହେବାପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକରି ପରାକାଶୀ କାହିଁ କୌଣସି ସ୍ଵାନନ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମଳିମାହିଁ । ଶିବପୁରାଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରାଣ ଆଦିରେ ନାରାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଦର ଯୋତା ଓ ଦାସୀଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । କବି ସମ୍ମାନ ଉପେନ୍ଦ୍ରକୁ ପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣତ ଏହି ମତବାଦକୁ ଗ୍ରହ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ସ୍ଵାମାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଭୁ - ଭୃତ୍ୟ ସଂପର୍କ ଅପରିନାହିଁ ଉଭୟେ ସେବିବ୍ୟ ପୁଣି ଉଭେ ସେବକ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଦ୍ୱାରା ସତାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁକ ବୋଲି ମାନି ନାହାନ୍ତି ଦେବତାଙ୍କ ମତରେ ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା ଉଭୟେ ଜାଗିରେ ଅବଦାନ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଇଥିଲୁ ଓ ନିକଷ୍ଟର ପାତର ଅତ୍ର ବିଚାର ଜାଗିରେ ଜାଗୁ ନୁହେଁ । ରାଜା, ମହାରାଜା ଓ ମୋହିନୀ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କ ଅମଳରେ ନାରାମାନଙ୍କ ପଣ୍ୟଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ଭାଲି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । କରି ଦିମାନ୍ ଏହାର ନିରୋଧ କରିପରିଥିଲା

ପ୍ରତିକାଳୀନ ମହାଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚାଧିକ ନାମଙ୍କଳିତ ପରିକାଳ ଲାଗୁଛି।
ଲୋମ ମିଳୁ ନଥିବା ଫଳରେ ସମାଜର ଅର୍ଦ୍ଧଧିନ ।

ଡାକ୍ତର ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ମହାରଣା

ସେହି ଧନଗାରି ବିନିଯୋଗ କରି ଯେଥେଥେ ଲାଭ ପାଇଥିବା ବେଳେ ନିବେଶକଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟି ନଗଣ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତୁଳନାମୂଳକ ସେମାନଙ୍କ ଲାଭ । ପୁନର୍ବାର ସେହି ଧନଗାରିଙ୍କୁ ନିବେଶକ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗରେ ନିବେଶ କରିବା ଛଡ଼ା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନିଜର ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗ ଖର୍ଚ୍ଚ ନକରି ପୁନର୍ବାର ସେହି ନିବେଶ ଧାନକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉପରୋଗ ନକରି ଜୀବନ ଶେଷ କରୁଥିବା ଉଦାହରଣ ୯୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଦେଖାଇଲୁ ମିଳିବ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁଯାନ କଲେ । ସାଧାରଣ ମଣିଷ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାପକ ପରିଶ୍ରମ କରି ହେଉ କିମ୍ବା ଅନେକିକ ଉପାୟରେ ଅଞ୍ଜିତ ଧନର ନିଜକୁ ପ୍ରଯୋଜନ ନଥାଇ କେବଳ ସେହି ଚତୁର ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ପୋଷିବା ଛଡ଼ା କୌଣସି ମୂଲ୍ୟୁକ୍ତ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଚତୁର ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯେ ଧନ ସଂଚୟ କଲେ ଭବିଷ୍ୟ ଉଜ୍ଜଳ ହେବ ଯାହା ଏକ ଅଲୋକିକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଅସମାହିତ ଭାବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଶାରାର ତ୍ୟାଗ କରିଥାଏ ନିବେଶକ ସାଧାରଣ ମଣିଷ । ସେସବୁ ଏକ ସାମାଜିକ କୁହେଳିକା ବ୍ୟତତ ପ୍ରକୃତ ଧନ ଉପରୋଗର କୌଣସି ନିର୍ଦର୍ଶନ ରଖିନଥାଏ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁରୂପ ଧର୍ମ ବୋଲି କହି ଯେହି ଜଡ଼ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିରିନ୍ଦି ପୂଜାର୍ଥ ନା କରାଯାଇଥାଏ ତାହା ଏକ ପିଲାଲିଆମା ଛାତା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ! କାରଣ ଜୀବନ ବିହାନ ଅବୃତ୍ୟ, ଅଶ୍ଵଶ୍ୟ କୌଣସି ଜଡ଼ ବସୁଚ୍ଛିଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ମଧ୍ୟ ଫଳ ପ୍ରାୟିର କୌଣସି ନିର୍ଦର୍ଶନ ରହିନଥାଏ ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ସାପେକ୍ଷ । କି”ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଭୟାବହ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ଚତୁର ଧର୍ମ ପ୍ରତିରକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ମାନେ ପୂଜା ଆଗାଧନ ନାମରେ ବ୍ୟାପକ ଧନ ଆହରଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବଶାତ୍ତୁ କରି ରଖୁଥିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏହିଭଳି ଅଯୋକ୍ତିକ, ଅମାନବାୟ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ” ଯାହା ସାଧାରଣ ନିର୍ବୋଧ କିଛି ନବୁଝି କେବଳ ଭୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଗଲିଥିବା ଆମ ସମାଜର ବିଭାଷିକା

(ର.ଲେ. ୪-୪-୮) କେବଳ ଶୌଭିଗ୍ୟରେ
ନାରାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରି ଦୂଘ ହୋଇ
ବସି ଯାଇନଥିଲେ କବି ଉପେତ୍ର । ଏବେଠାରୁ
ତିନିଶହ ବର୍ଷ ତଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ନାରୀ ଶିକ୍ଷାର
ମହାବ୍ରତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିଥିଲେ । ସେ
ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଶିକ୍ଷିତା ନହେଲେ ନାରୀ
ପ୍ରରୂପର ସମକଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ
ତେଣୁ ନିଜର କାବ୍ୟ ନାଯିକାମାନଙ୍କୁ ସେ
ବିଭିନ୍ନ ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଦର୍ଶି ବିଦ୍ୟା ସହିତ
ସଂଗୀତ ଶାସ୍ତ୍ର, ନୃତ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର, ଚିତ୍ରକଳା,
ଉତ୍ସ ବିଦ୍ୟା, ଜ୍ୟୋତିଷ ବିଦ୍ୟାରେ ମଧ୍ୟ
ପାଇଲୁ ବିବାହରେ ବୈପାଇବୁ ।

ଉଞ୍ଜ ସାହିତ୍ୟରେ ନାରୀ

ବାଦଳ ଭୂମି

ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥାନୁ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏକ ସୁଖ
ସୁନ୍ଦର ସମାଜ ପାଇଁ ସେ ନାରାମାନଙ୍କୁ
ଉପଯୁକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବାକଥା ଚିତ୍ତା
କରିଥିଲେ । ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜେ କବିତାରେ
ନାରାର ସର୍ବଦା ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ରହିଛି । ତାଙ୍କର
ଶହ ଶହ କାବ୍ୟରେ ନାରାର ସ୍ଥାନ ବନ୍ଦନୀୟ
ହୋଇ ରହିଛି । ନିଜସ୍ଵ ରାତିରେ ସେ ନାରାକୁ
ଉପଯୁକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବାକଥା ଚିତ୍ତା କରିଥିଲେ
। ତେଣୁ ସେ ସାକ୍ଷୀ ସମସ୍ତ ମୂଳ୍ୟବାନ ରତ୍ନଠାରୁ
ଦିନ, ଅନନ୍ୟ ଓ ଅମୂଳ୍ୟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିଛନ୍ତି । କବି ଉପେନ୍ଦ୍ର ଜାଣିଥିଲେ
ସୌଦର୍ଯ୍ୟଦାରା ନାରାକୁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟିତାରୁ ଭିନ୍ନ ଓ
ଅନନ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର
କାବ୍ୟ କବିତାରେ ସେ ନାରାର ସୌଦର୍ଯ୍ୟକୁ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।
‘କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦର’, ‘ଲାବଶର୍ଯ୍ୟବତୀ’,
‘ପ୍ରେମ ସୁଧାନିଧି’ ଆଦି କାବ୍ୟଗୁରୁରେ ସେ
ନାରାର ପ୍ରତିଟି ଅଙ୍ଗକୁ ଶବ୍ଦ ତାତ୍ତ୍ଵରେ ବହୁ
ଉପମା ଦେଇ ଉକ୍ତର୍ଷତା ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ।
କିଏ କୁରଙ୍ଗ କି ଅବା ତୁ ରଙ୍ଗ । ଏଣି ତେଣିକି
କରାଇ ସୁରଙ୍ଗ । କିଏ ନବ ବିକତ ପଦ୍ମଦଳ
। ପଢ଼ି କାଳୟ ଜଳେ ତଳତଳ । କିଏ
ସୁଧା ସିନ୍ଧୁର ଅବତରି । ହୃଦ ତରଳ ଗରଳ
ଲହରା । କି ଏ ରଙ୍ଗ କଲେଲେ ବାତ ଯୋଗେ
। ନାଳ ଉପଳ ଚଳେ ତଳେ ଦେଇ ଦିଗେ ।

ESTACIONES DE AGUA EN EL MUNICIPIO

ପୁରାଣକର କହନ୍ତି ଦବୁ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଯୁଦ୍ଧିତା
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ପୁରାଣଟିର କଳେବର
ଭରିଯାଇଛି ବିଲଙ୍କା ରାମାଯଣର ଏହି
ମଂକିଳ ଥିଲାମାନର କଷ୍ଟ ବିବାହ ମେ

ପୁରାଣର ବହୁଷ୍ମଳରେ ଶକ୍ତିଙ୍କ ବନ୍ଦନା
କରାଯାଇଛି ।

ଗୁରୁର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଶିବ, ପାର୍ବତୀ
ଶ୍ରୀହରିଙ୍କର ବନ୍ଦନା କରି କବି ସାରଳାଙ୍କ
କୃପାର୍ଥିକା କରିଛନ୍ତି । ଅତେବେ ଶୈବ
ବୈଷ୍ଣବ ଦେବତାଙ୍କର ଗୋରବବର୍ଜନ
କରିଥିଲୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କବି ସ୍ଵ ସଂପ୍ରଦାୟର
ଦେବତା ଶକ୍ତିଙ୍କର ମହାର ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି । ବିଳଙ୍ଗା ରାମାୟଣରେ
କାଶୀ ବାରଣାସୀ ଡୀର୍ଘର ସୁଚନା
ଦିଆଯାଇଛି । ବିବିଧ ଜାତିର ଉପସ୍ଥି,
ହୋମର ବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଆଯାଇଛି । ମନ୍ତ୍ର ଓ ଜପ
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରାଯାଇଛି କେତେକ

